Σε εκείνη την πρώ τη Κυριακή του Οκτωβρίου του ’93, που αφιερώ θηκε η προηγούμενη ανάρτηση, περί Θεμελίου λίθου, συνέβησαν διάφορα, εντός και εκτός συνόρων.

Στην Αθήνα, μέσα σε ασθενοφόρο που κατευθυνόταν στο νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», διαπιστώθηκε ο θάνατος της Κατερίνας Γώγου. Η Κ.Γ. δεν είχε τίποτα από τα χαριτωμένα ή κουτά κορίτσια που έπαιζε στις ταινίες της δεκαετίας του ’60. Έκλεισε τον κύκλο της ζωής στα 53 της, παραδομένη σε ένα άχαρο, άσχημο τέλος από ουσίες.

Η ποιητική της συλλογή «τρία κλικ αριστερά», σημείωσε πωλήσεις στο ύψος των συλλογών του Ρίτσου, του Ελύτη αν, τέλος πάντων, λέει κάτι αυτό. Αυτό πού έχει κάτι να πει είναι πως, από ένα σημείο και μετά, διάλεξε πολύ δύσβατα μονοπάτια, συγκρουσιακά, απ’ όπου κανείς δεν βγήκε αλώβητος.

Το κορίτσι που έγραψε: *«Οι ρίζες είναι για να βγάζουμε κλαδιά και όχι για να επιστρέφουμε σ' αυτές»* , έκλεισε τον κύκλο της επίγειας παρουσίας,
ακολουθώντας παράλληλες ατραπούς με τον μουσικό Παύλο Σιδηρόπουλο,
απόγονο του Ζορμπά,
έναν πρίγκιπα της ελληνικής ροκ σκηνής αλλά και των Εξαρχείων, που είχε εγκαταλείψει τα εγκόσμια με τον ίδιο τρόπο, τρία σχεδόν χρόνια νωρίτερα, τον Δεκέμβριο του ’90, στα 42 του χρόνια.

Με ακόμα πιο ακραίο και αντισυμβατικό τρόπο έζησε και με ακόμα πιο οδυνηρό τρόπο έθεσε τέρμα στη ζωή του ο Νίκος Ασημακόπουλος, περισσότερο γνωστός ως Άσιμος, μια ακόμα καλλιτεχνική περσόνα των Εξαρχείων, γεννημένος όπως και οι προηγούμενοι την δεκαετία

του ’40. Κρεμάστηκε πριν τα 39 του, τον Μάρτιο του ’88.

Ο κύκλος των χαμένων καλλιτεχνών θα έκλεινε τον Σεπτέμβριο του '15 με το θάνατο της κόρης της Κατερίνας, Μυρτώς στα 49 της χρόνια, μετά από από μια ζωή με αρκετή τυράνια. Τέσσερα χρόνια νωρίτερα τον Οκτώβριο του '11, είχε υποκύψει από καρκίνο ο πατέρας της, Παύλος Τάσιος, αφήνοντας πίσω του μια ιδιαίτερη καλλιτεχνική κληρονομιά. Ας ξεχωρίσουμε το «Βαρύ πεπόνι» ('76), την «Παραγγελιά» ('80) το «Νοκ Αουτ» ('86).

Αρκετά νοτιότερα από την Ελληνική πρωτεύουσα,
στο ανατολικό κέρας της Αφρικής, η Σομαλία σπαρασσόταν από εμφύλιο σπαραγμό και από τον ανταγωνισμό των ενόπλων ομάδων που υπέκλεπταν βίαια την ανθρωπιστική βοήθεια. Εκατοντάδες χιλιάδες Σομαλοί είχαν υποκύψει από την πείνα και περισσότεροι είχαν αναγκαστεί σε μετανάστευση. Ανήλικοι κρατούσαν όπλα και οι περισσότεροι δρούσαν υπό την επήρεια του τοπικού ναρκωτικού, κχατ.

Η ειρηνευτική των Ηνωμένων Εθνών δεν έφερε να αναμενόμενα αποτελέσματα, έτσι τον Αύγουστο του ’92 ο Αμερικάνος πρόεδρος G.H.W. Bush, αποφάσισε να αναπτύξει στρατιωτικές δυνάμεις. Επικεφαλής είχε τεθεί ο στρατηγός William F. Garisson, κύριος στόχος του οποίου ήταν ο τοπικός πολέμαρχος Μοχάμεντ Φαράχ Αϊντίντ, σε μια ευρύτερη επιχείρηση με το όνομα Gothic Serpent (Γοτθικό φίδι). Η κατάσταση κλιμακωνόταν ολοένα και περισσότερο προς μια ανοιχτή σύγκρουση.

Έτσι στις 13:50 εκείνου του μεσημεριού της Κυριακής, 3 Οκτωβρίου του ’93, ακούστηκε το σύνθημα Irene, (Αϊρίν) στα Ελληνικά Ειρήνη. Τότε, τέθηκε σε εφαρμογή σχέδιο σύλληψης των δυο υπαρχηγών και άλλων στελεχών του Αϊντίντ σύμφωνα με το οποίο, 160 άνδρες των επίλεκτων δυνάμεων Delta και των Rangers σε μια από κοινού εναέρια και επίγεια επιχείρηση θα επέδραμαν στο ξενοδοχείο Olympic του Μογκαντίσιου θα αιχμαλώτιζαν τα πρόσωπα που ήθελαν και θα επέστρεφαν στη βάση τους. Το ξενοδοχείο βρισκόταν στην συνοικία Μπακάρα που ελεγχόταν από τις αντίπαλες δυνάμεις.

Η επιχείρηση ήταν σχεδιασμένη να κρατήσει κάτι λιγότερο από μια ώρα. Πλην όμως από ένα σημείο και μετά πήγαν όλα ανάποδα. Οι οπλαρχηγοί αιχμαλωτίστηκαν αλλά έπεσε, από

πυρά (R.P.G.) Σομαλών,
ένα από τα τέσσερα ελικόπτερο Black Hawk που επιχειρούσαν, τα οποία δεν ήταν σύνηθες να εμπλέκονται σε τέτοιου είδους επιχειρήσεις κατά τη διάρκεια της ημέρας.

Αυτό ανέτρεψε το σενάριο της αποστολής καθώς εστάλησαν δυνάμεις για να παραλάβουν ζωντανούς και τραυματίες από το σημείο πτώσης. Είκοσι λεπτά αργότερα καταρρίφθηκε και δεύτερο Black Hawk και τότε το σχέδιο στράβωσε ολοκληρωτικά. Εκτός από κάθε πρόβλεψη, οι μάχες κράτησαν μέχρι το επόμενο πρωί. Έχασαν τη ζωή τους 19 Αμερικανοί, καθώς ένας Μαλαισιανός και ένας Πακιστανός των Ηνωμένων Εθνών. Αξιόπιστες εκτιμήσεις θέτουν τον αριθμό των Σομαλών που σκοτώθηκαν μεταξύ 800 και 1.000, με ίσως άλλους 4.000 τραυματίες

Ο ρότορας ενός από τα Black Hawk, που καταρρίφθηκαν στην μάχη του Μογκαντίσιου εκτίθεται σε μουσείο.

Το Αμερικανικό κοινό σοκαρίστηκε με τις εικόνες των Αμερικανών νεκρών, που σέρνονταν ημίγυμνοι στους δρόμους του Μογκαντίσιου. Μετά από διαπραγματεύσεις, οι σοροί επεστράφησαν, όπως απελευθερώθηκε και ο πιλότος Michael Durant που είχε αιχμαλωτισθεί.

Ήταν η μάχη με τις περισσότερες απώλειες για της ένοπλες δυνάμεις των Η.Π.Α., μετά τον πόλεμο της Ινδοκίνας, και έτσι παρέμεινε μέχρι την δεύτερη μάχη της Φαλούτζα το 2004 στο Ιράκ. Πολύ ειρωνικό που ξεκίνησε με το κωδικό Ειρήνη. Ο στρατηγός Garisson, που έχαιρε της εκτίμησης πολλών υφισταμένων του, ανέλαβε την πλήρη ευθύνη για την συνολική αποτυχία της επιχείρησης Gothic Serpent.

Σε συνεδρίαση που διεξήχθη στο Λευκό Οίκο, τρεις μέρες αργότερα, στις 6 Οκτωβρίου 1993, ο Πρόεδρος των ΗΠΑ William Jefferson Clinton, γνωστότερος ως Bill, που είχε διαδεχθεί τον G.H.W. Bush, αποφάσισε να σταματήσει όλες τις ενέργειες των αμερικανικών δυνάμεων εναντίον του Αϊντίτ

Στις αρχές Αυγούστου του ’96 ο Αϊντίντ εγκατέλειψε τα εγκόσμια. Τις επόμενες μέρες παραιτήθηκε ο στρατηγός Garisson.

Εκτοτε γυρίστηκαν ντοκυμαντέρ για τα συμβάντα εκείνης της Κυριακής, τόσο από το History Channel, όσο και από το National Geographic Channel. Σημαντική και η ταινία του Ridley Scott, που αναφέρεται αποκλειστικά στο γεγονός Black Hawk down (2001), ενώ μια ευρύτερη εικόνα μας δίνει η δημιουργία του Bryan Buckley, The Pirates of Somalia (2017).